

kunne holde, naar der stilles Forslag om en yderligere Bevilling af 300,000 Kr., skulde man ikke synes, der kunde være nogen Fare for Grundlovssagen, fordi man gav disse Arbejdere en Lønforhøjelse af nogle faa Øre i Timen. Jeg haaber derfor, at man inden tredie Behandling vil kunne naa til at stille et Forslag om at forhøje Lønnen for disse Ekstraarbejdere, og da den højtærede Trafikminister ved Sagens første Behandling egentlig ikke udtalte sig derimod, haaber jeg, han vil stille sig velvilligt til Sagen.

Jacob Christensen: Jeg vil gerne til Finansudvalgets Flertal udtale min Paa-skønnelse af det Forslag, som findes omtalt i Betænkningen under Nr. 36, og som angaar Forhøjelse af Tilskuddet til Anlægget af Jernbanen fra Funder til Bramminge med 300,000 Kr. — fra 700,000 Kr. til 1 Million Kr. Der er allerede af ærede foregaaende Talere talt nærmere om denne Sag, og jeg skal derfor ikke komme ind paa mange Enkeltheder.

Allerede ved Finanslovsforslagets første Behandling paatalte jeg den Langsomhed, hvormed man gennemførte Jernbaneloven af 1908. Flere ærede Talere har i Dag udtalt sig i samme Retning, og det er da ogsaa interessant at se, at selv om man vedtager dette Ændringsforslag og forhøjer Beløbet med de 300,000 Kr., naar man langt fra op til det Beløb, som er forudsat i Jernbaneloven af 1908, nemlig 2½ Million Kr. aarlig. Paa det foreliggende Finanslovsforslag findes der nemlig kun opført Bevillinger til et Beløb af 1,449,000 Kr. Og det er jo ikke alene i Aar, man har været meget sparsom med Hensyn til Bevillinger til Gennemførelse af Jernbaneloven. Ogsaa i tidligere Aar har man været kneben, saaledes at i alt ca. 4—5 Millioner Kr. ikke har fundet Anvendelse siden Lovens Vedtagelse i 1908. Det er derfor rimeligt, at man i de Egne, hvor man er stærkt interesseret i, at Baner bliver anlagt, er højst utilfreds med, at disse Anlæg ikke fremmes ganske anderledes. Jeg kan, hvad angaar Anvendelsen af de bevilgede Beløb, ganske slutte mig til de Udtalelser, som tidligere er fremsatte om, at det selvfølgelig ikke er nok, at Rigsdagen vedtager Forslag om Forhøjelse af Bevillingerne, men at det er lige saa vigtigt, at Administrationen føler sig forpligtet til at fremskynde Arbejdet, saaledes at Bevillingerne bliver brugt. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) var i saa Henseende ret

×

stærk i sin Kritik. Han spurgte jo den højtærede Trafikminister: Hvad nøles der efter med disse Sager? Men det er vel muligt, at det ikke saa meget er den nuværende højtærede Trafikminister, der skal svare paa dette Spørgsmaal, som hans Forgænger; thi Nøleriet har ikke været mindst under de nærmest foregaaende Ministre. I Virkeligheden formede det ærede Medlems Udtalelser sig som en skarp Kritik af de tidligere Ministre for offentlige Arbejder.

Det ærede Medlem var for øvrigt ikke nær saa ivrig, da et lignende Ændringsforslag var fremme i Rigsdagssamlingen 1911—12, og det var endda forholdsvis meget beskedent, idet det kun drejede sig om en Forhøjelse med 100,000 Kr. Den Gang var det ærede Medlem stærkt optaget af at faa Ændringsforslaget taget tilbage til tredie Behandling, og da det saa kom frem, var det blevet endnu mere beskedent, idet det da kun drejede sig om en Forhøjelse paa 50,000 Kr. Det glæder mig overordentligt, at der er foregaaet en Forandring med det ærede Medlem, idet han nu anser 300,000 Kr. for en beskedent Bevilling, som bør gennemføres. Jeg vil ogsaa haabe, at dette Ændringsforslag maa finde Tilslutning hos den højtærede Trafikminister. Det synes ganske vist, som om der ogsaa paa anden Side er foregaaet en Forandring, idet de Radikale var med til at kræve 100,000 Kr. i Rigsdagssamlingen 1912—13, medens jeg nu savner de radikale Finansudvalgsmedlemmer som Medforslagsstillere til Bevillingen af de 300,000 Kr. Jeg haaber imidlertid, at dette ikke skal tages som Udtryk for, at man ikke vil være med til at gennemføre Bevillingen, men kun for, at man af Hensyn til de Udtalelser, som er faldne fra Ministeren under Forhandlingerne i Udvalget, har ment ikke at burde være Medforslagsstillere, medens man i øvrigt ikke vil gaa imod Bevillingen. Dette synes ogsaa at fremgaa af den ærede Ordførers Udtalelser, idet han ytrede, at han i Virkeligheden var en Tilhænger af, at dette Jernbaneanlæg blev fremmet. Ligesom det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) forstod jeg ikke rigtig den ærede Ordførers Udtalelser om, at det efter hans Opfattelse egentlig var ret ligegyldigt, enten de 300,000 Kr. blev bevilget eller ej. Jeg synes, vi her i Tinget absolut maa protestere mod den Opfattelse hos Administrationen, at det er saa temmelig ligegyldigt, hvad vi vedtager. Naar der foreligger en Vedtagelse, bør det for